

Uchwała nr 69/ VIII/ 2025
Rady Powiatu w Płocku
z dnia 29 stycznia 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-
Wychowawczej w Wyszogrodzie**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107, 1907) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Powiatu uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 13 grudnia 2024 r. na działalność Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej w Wyszogrodzie - uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska Rady Powiatu w Płocku stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu w Płocku do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Poucza się, że w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Lech Dąbrowski

**Uzasadnienie do uchwały Rady Powiatu w Płocku w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej w Wyszogrodzie**

W dniu 13 grudnia 2024 r. do Starostwa Powiatowego w Płocku wpłynęła skarga na Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej w Wyszogrodzie (zwana w dalszej części uzasadnienia Placówką). Skargę złożyli rodzice jednego z podopiecznych Placówki. Przedmiotem skargi jest nienależyte wykonywanie zadań przez Dyrektora Placówki.

Stosownie do treści przepisu art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego w dalszej części uzasadnienia Kpa) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Natomiast zgodnie z art. 229 pkt 4 Kpa, rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych należy do rady powiatu.

Skarżący w skardze wskazali, iż Dyrektor Placówki nie wyrażając zgody na urlopowanie wychowanka naruszył dobro dziecka oraz jego prawo do utrzymywania kontaktów z rodziną.

Przewodniczący Rady Powiatu w Płocku pismem znak OR-I.1510.3.2024 z dnia 23 grudnia 2024 r. wystąpił do Starosty Płockiego z prośbą o przedłożenie wyjaśnień wraz z dokumentacją niezbędną dla nadania dalszego biegu sprawie, a także do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Płocku w celu podjęcia stosownych czynności i przygotowania stanowiska, które w formie projektu uchwały przedłożone zostanie do rozpatrzenia Radzie Powiatu w Płocku.

W piśmie z dnia 30 grudnia 2024 r. Dyrektor Placówki wyjaśnił, że:

1. Podopieczny od umieszczenia go w Placówce tj. od pierwszej połowy 2022 r. sprawiał duże problemy wychowawcze. Przejawiał zachowania buntownicze, aroganckie wobec kadry Placówki, używał wulgarnego słownictwa w każdej sytuacji. Jego prowokujące zachowanie było przyczyną nieustających konfliktów z innymi wychowankami. Małoletni stosował także przemoc fizyczną wobec młodszych dzieci. Podobnie zachowywał się w szkołach publicznych, do których uczęszczał.

2. W związku z zachowaniem łamiącym wszelkie normy społeczne Sąd Rejonowy w Płocku, na wniosek Dyrektora Placówki postanowieniem skierował małoletniego do Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego (zwany w dalszej części uzasadnianie MOW). Od momentu zmiany ośrodka zachowanie chłopca nie uległo jednak poprawie, a wręcz przeciwnie, problemy narastają, o czym świadczy fakt, że pobyt małoletniego w MOW jest regularnie przedłużany o kolejne 3 miesiące.
3. Z informacji przesyłanych przez wychowawcę prowadzącego z MOW wynika, iż zachowanie nieletniego ulega ciągłemu pogorszeniu. W związku z pogłębiającą się demoralizacją oraz brakiem motywacji do dalszej pracy w procesie resocjalizacyjnym małoletni nadal wymaga zindywidualizowanej pomocy wychowawczej i dydaktycznej. Małoletni potrzebuje również wzmocnionych oddziaływań wychowawczych i terapeutycznych w ramach placówki resocjalizacyjnej, jednakże o innym charakterze. Wobec powyższego do sądu wysłany został wniosek o zmianę ośrodka na Ośrodek Opiekuńczo Wychowawczy.
4. Rodzice małoletniego mają ograniczone prawa rodzicielskie. W 2022 roku praca z rodziną była mocno utrudniona z powodu nadużywania przez nich alkoholu. Problemy zaczęły się już w dniu przyjęcia małoletniego z rodzeństwem do Placówki w kwietniu 2022 roku, gdy matka stawiała się z dziećmi pod wpływem alkoholu. W ciągu następnych miesięcy rodzice kontaktowali się z dziećmi telefonicznie również w stanie nietrzeźwości, obiecywali, że przyjadą w odwiedziny, a nie przyjeżdżali, co wywoływało ataki furii i płaczu ich dzieci. Zdarzyło się także, że rodzice otrzymawszy zgodę sądu i Dyrektora Placówki na urlopowanie dzieci (wówczas bez noclegu), przyjechali obydwój samochodem pod wpływem alkoholu. Po badaniu alkomatem tak szybko opuścili Placówkę, nie żegnając się z dziećmi, że wychowawca nie zdążył zaalarmować Policji.
5. W trakcie rozmów telefonicznych i spotkań z dziećmi rodzice przekazywali również dzieciom treści dot. rozpraw sądowych, swoich osobistych problemów, co wywoływało u dzieci obniżony nastrój oraz ataki agresji werbalnej i fizycznej wobec innych wychowanków i kadry Placówki. Dyrektor Placówki wielokrotnie rozmawiał z rodzicami wychowanka wskazując popełniane błędy. Skuteczne działania mające na celu ograniczenie spożycia alkoholu przez rodziców podejmował również współdziałający z kadrą ośrodka asystent rodziny.
6. Powyższe starania zaczęły przynosić rezultaty w 2023 roku, w którym rodzice małoletniego zmienili nieco swoje postępowanie. Starali się nie dzwonić do dzieci w

stanie nietrzeźwości, poddawali się badaniom alkomatem podczas każdorazowych wizyt w Placówce, wykazywali większe zainteresowanie sytuacją dzieci. Rodzice uzyskali również zgodę na urlopowanie do domu rodzinnego przebywających w Placówce dzieci oraz przebywającego w MOW małoletniego.

Kontakty skarżących rodziców z dziećmi wymagają jednak stałej kontroli i nadzoru, gdyż niejednokrotnie, jak wykazały wizyty domowe, dzieci pozostawały bez opieki rodziców lub nie zastawano ich pod wskazanym w urlopowaniu adresem.

7. We wrześniu 2024 roku MOW, w którym przebywa obecnie małoletni wystosował pismo do Placówki z prośbą o podpisanie porozumienia dotyczącego urlopowania nieletniego. Jego zasady były jednak niejasne i nieprecyzyjne, w związku z powyższym, w piśmie do Dyrektora MOW z dnia 24 września 2024 roku, Dyrektor Placówki wyraził swoją dezaprobatę w przedmiocie treści porozumienia. Odpowiedź z MOW nadeszła dopiero w dniu 6 grudnia 2024 roku, bez określenia nowych propozycji porozumienia. Samodzielnie więc, przy wsparciu prawnika, Dyrektor Placówki rozpoczął przygotowania dokumentu. W międzyczasie w telefonicznej rozmowie z wychowawcą małoletniego z MOW wstępnie Dyrektor Placówki wyraził zgodę na urlopowanie chłopca w dniach 22-27 grudnia 2024 roku, chociaż zarówno ze względu na pogarszające się zachowanie małoletniego, jak i informacje o poruszaniu się chłopca po okolicznych miejscowościach w podejrzanym towarzystwie, bez nadzoru rodziców, podczas minionych urlopowań, wywoływało u Dyrektora Placówki duży niepokój.
8. W dniu 10 grudnia 2024 roku w rozmowie telefonicznej z ojcem chłopca Dyrektor Placówki przekazał powyższe informacje i obawy dotyczące jego urlopowania. Rodzic zapewniał, że nic takiego nie miało miejsca oraz że podczas bieżącego urlopowania w domu z dziećmi będzie cały czas przebywała matka. Swoje stanowisko Dyrektor Placówki zawarł także w piśmie z dnia 11 grudnia 2024 roku do Dyrektora MOW i przekazał do wiadomości również Sądowi Rejonowemu w Płocku i Powiatowemu Centrum Pomocy Rodzinie w Płocku.
9. Natomiast w dniu 16 grudnia 2024 roku Dyrektor Placówki odbył kolejną rozmowę z ojcem małoletniego, w trakcie której poinformował rodzica chłopca, że jest w trakcie przygotowywania porozumienia i syn, jeżeli Dyrektor MOW wyrazi zgodę, pojedzie do domu na urlopowanie.
10. W dniu 19 grudnia 2024 roku Dyrektor Placówki wysłał projekt porozumienia, a po jego akceptacji przez Dyrektora MOW w dniu 20 grudnia 2024 roku małoletni uzyskał zgodę na urlopowanie i przebywał w domu rodzinnym w dniach 22-28 grudnia 2024 roku.

Zgodnie z założeniami porozumienia o urlopowaniu przeprowadzono wizyty domowe w dniach 23 i 27 grudnia 2024 roku. Podczas pierwszej wizyty nikogo nie zastano w domu, a podczas drugiej dzieci przebywały z matką.

Jak wynika z powyższego, oskarżanie Dyrektora Placówki o łamanie praw dziecka i niestosowanie się do decyzji Sądu są całkowicie bezzasadne. To właśnie dzięki staraniom Dyrektora Placówki oraz całego Zespołu Wychowawczego Placówki, które miały na celu ograniczenie problemu alkoholowego skarżących urlopowanie dzieci do domu rodzinnego było możliwe.

Należy podnieść, iż zgodnie z art. 180 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 roku o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978), nieletni umieszczony w młodzieżowym ośrodku wychowawczym może czasowo opuścić ośrodek w przypadku udzielenia urlopu za zgodą sędziego rodzinnego. Jak stanowi zaś art. 180 ust. 4 tej ustawy, czasowe opuszczenie ośrodka w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przez nieletniego będącego wychowankiem placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej albo rodzinnego domu dziecka, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w celu pobytu w tej placówce, rodzinie lub rodzinnym domu dziecka wymaga porozumienia odpowiednio z dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, rodziną zastępczą zawodową, rodziną zastępczą niezawodową albo prowadzącym rodzinny dom dziecka. Z powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że urlopowanie małoletniego, będącego wychowankiem placówki opiekuńczo-wychowawczej, a umieszczonego w młodzieżowym ośrodku wychowawczym do jego domu rodzinnego wymaga zgody sędziego rodzinnego i **porozumienia z dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej**.

Skarżący w swojej skardze podnoszą, że „z treści pisma Sądu nie wynika aby urlopowanie miało być uzależnione od uzyskania zgody Dyrektora Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej w Wyszogrodzie tym samym zostały naruszone dobro dziecka oraz jego prawo do utrzymywania kontaktów z rodzicami i rodzeństwem”. Przedmiotowe twierdzenie jest całkowicie niezasadne, albowiem jest sprzeczne z w/w przepisami, z których wprost wynika obowiązek zawarcia porozumienia z dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej. Dyrektor Placówki podjął wszelkie starania, aby takie porozumienie zawrzeć w zgodzie z powołanymi przepisami prawa, jak również uwzględniając zachowanie małoletniego, przebieg procesu jego resocjalizacji oraz sytuację w jego domu rodzinnym.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Płocku na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2025 r. zapoznała się z treścią skargi na działalność Dyrektora Placówki. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonując oceny całości zebranego materiału, w tym wyjaśnień złożonych w trakcie posiedzenia przez Dyrektora Placówki uznała skargę za bezzasadną.

W związku z powyższym Rada Powiatu w Płocku podzieliła opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie uznania przedmiotowej skargi za bezzasadną.

Z uwagi na fakt, iż powyższa skarga została uznana za bezzasadną, a jej bezzasadność wykazano w uzasadnieniu do uchwały, w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności Rada Powiatu w Płocku może – zgodnie z dyspozycją przepisu art. 239 § 1 Kpa podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady

Lech Dąbrowski